

методологічного єдності регіональних прогнозів розвитку аграрного підприємництва;

- реалізація принципу відповідальності дозволить уникнути невизначеності у порядку розробки прогнозів та у відповідальності за розробку прогнозів на рівні територіальної громади або регіону.

Для втілення цих принципів доцільно використання тієї чи іншої концепції планування та прогнозування. У більшості країн використовується концепція індикативного планування, яка передбачає переваги розробки програм та прогнозів перед планами. У порівнянні з колишнім вітчизняним плануванням ця концепція відрізняється високою якістю розробки прогнозів та планів.

Список використаних джерел

3. Костенко С., Маяк О., Федак Н. Системний аналіз як інструмент сучасного інжинірингу. *Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету*. 12(1). 2023. URL: <https://oj.tsatu.edu.ua/index.php/visnik/article/view/300/276> (дата звернення: 01.10.2024).

4. Щедріна О.І. Системний аналіз як інструмент прийняття управлінських рішень в бізнесі. *Київський національний економічний університет*. 2020. С. 169-183. URL: https://kneu.edu.ua/userfiles/zb_mise/99/15.pdf (дата звернення: 05.10.2024).

УДК 331.108

ЕКОНОМІЧНА СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ

Микола САМУЙЛІК, канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільно-гуманітарних наук, samujliknikolaj@gmail.com

Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна

Ірина САЄНКО, канд. політ. наук, доцент, професор кафедри гуманітарних
та соціально-економічних дисциплін, isaenko3691@gmail.com
Світлана ЧЕРЕСЮК, викладач кафедри гуманітарних та соціально-економічних
дисциплін, cveta1974@ukr.net

Військова академія
м. Одеса, Україна

З моменту здобуття Україною незалежності та розбудови власної держави питання економічної інтеграції є одним з головних пріоритетів України. Крім того, враховуючи, що Україна є однією з провідних європейських держав, її подальший розвиток значною мірою залежить від відносин з ЄС, який є головним інститутом європейської інтеграції. Правовою основою відносин між Україною та ЄС є Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Угода була ратифікована Верховною Радою України 16 вересня 2014 року та стала головним механізмом євроінтеграції України. Цим документом створюється асоціація та запроваджуються умови для посилення економічних і торговельних відносин, які поступово інтегрують Україну до внутрішнього ринку ЄС завдяки створенню

поглибленої зони вільної торгівлі, як це визначено у Розділі IV цієї Угоди, та підтримуються зусилля України щодо завершення переходу до діючої ринкової економіки, шляхом поступової адаптації її до законодавства Європейського Союзу [3]. Угоду про асоціацію між Україною та ЄС іноді називають «дороговказом» для внутрішніх українських реформ. Щоб зрозуміти, наскільки країна готова до вступу, необхідно з'ясувати, як вона виконує критерії, встановлені для країн-кандидатів. Такі критерії, встановлені Маастрихтським договором про утворення Європейського Союзу, отримали назву Маастрихтські. Країни-підписники вимагають п'ять критеріїв для претендентів на вступ до Євросоюзу: щоб дефіцит державного бюджету складав не більше 3 % ВВП, державний борг має бути менше ніж 60 % ВВП, протягом 2-х років держава має підтримувати курс національної валюти в заданому діапазоні, рівень інфляції, щоб не перевищував 1,5 % середнього значення трьох країн-учасниць, а відсоткові ставки державних облігацій були не більше 2 % середнього значення в країнах з найнижчою інфляцією [1].

Нові виклики та загрози для України створила повномасштабна війна. Російська агресія завдала Україні безпрецедентних втрат: спричинила руйнацію інфраструктури, особливо на території бойових дій; дезорганізацію виробничих зв'язків і важливих постачань ресурсів; часткову втрату експортного потенціалу та зовнішніх ринків. Основними наслідками цього є: часткова втрата промислового потенціалу та повністю виробництва на окупованих територіях; економічна нестабільність держави та зниження ділової активності; руйнування виробничої та соціальної інфраструктури; пошкодження та руйнування житлового фонду. Перераховані наслідки не тільки знижують військовий потенціал України, вони взагалі гальмують можливість ведення війни з агресором і вимагають необхідності суттєвої допомоги з боку США і Європейського Союзу. «Сьогодні Україна витрачає абсолютно весь внутрішній ресурс на війну. 100% податків, які платять бізнес і громадяни, йдуть на забезпечення потреб сил безпеки й оборони», – визначив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль [2]. Сьогодні надзвичайно важливим є подолання викликів та загроз для нашої держави. Тому зовнішньоекономічна політика України у довгостроковій перспективі має залишатись пріоритетною у відносинах з Європейським Союзом. Вона є важливим елементом процесу європейської інтеграції України.

У 2024 році Україна суттєво просунулася на шляху вступу до ЄС, до європейської інтеграції. Цей процес має наступні етапи:

- підписання Угоди про асоціацію,
- включення до офіційної програми розширення,
- подача заявки на вступ до ЄС,
- отримання статусу кандидата на членство в ЄС,
- здійснення переговорів про вступ до Євросоюзу,
- підписання та ратифікація Угоди про вступ до Євросоюзу,
- вступ до Європейського Союзу.

Україна сьогодні знаходиться на четвертому етапі вступу до Європейського Союзу, минувши другий, завдяки умовам, що виникли за спрощеною процедурою у лютому 2022 року та прискоривши третій етап. 28 лютого 2022 року Україна подала заявку на вступ до Євросоюзу. Вже 17 червня 2022 року Єврокомісія подала пропозицію про надання Україні статусу кандидата на вступ до ЄС. З 23 червня 2022 року Україна отримала статус кандидата в члени Європейського Союзу. Україна протягом двох років, завдяки системним трансформаціям (в умовах війни) здобула п'ять «безвізів» до Євросоюзу: енергетичний, економічний, митний, транспортний, цифровий. Це дає можливість країні виконувати свої євроінтеграційні завдання такі як: наближення українського законодавства до чинних норм ЄС, нарощування торговельних відносин,

секторальну інтеграцію у внутрішній ринок Євросоюзу, активно бере участь у європейських програмах та ініціативах.

Попереду тривала робота щодо інтеграції з Євросоюзом. І вона має виконуватися незалежно від війни й попри неї. Основні зусилля мають бути спрямовані на інтеграцію української економіки в європейський економічний простір шляхом розширення доступу української продукції на ринок ЄС, усунення економічних бар'єрів у торгівлі та поглиблення виробничої кооперації, захисту інтересів вітчизняних виробників шляхом удосконалення міжнародно-правових механізмів та підтримки вітчизняного товаровиробника. Забезпечення західного кордону України у якості важливого логістичного коридору до Європи, який має відповідати сучасним найвищим вимогам, а саме стандартам швидкості, мінімуму бюрократії та зручності для людей і бізнесу. Ефективність виконання взятих на себе зобов'язань – важливий аргумент для Європейського Союзу стосовно реальної зацікавленості України до інтеграції в Європу, готовності впроваджувати радикальні реформи. Дуже важливим є підтримка добросусідських відносин з країнами сусідами – державами Євросоюзу та Молдовою як країною-кандидатом на членство. Одним із викликів, який додали всі країни-кандидати – узгодження економічних інтересів і знаходження свого місця у Внутрішньому ринку Європейського Союзу.

Список використаних джерел:

1. Мартинов А. Ю. Маастрихтський договір 1992. *Енциклопедія Сучасної України*, 2017. URL: <https://esu.com.ua/article-60173>
2. Самойлюк М. Як економіка України працює під час війни. 2024. *Центр економічної стратегії*. URL: <https://ces.org.ua/velikiy-ekspleyner/>
3. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. *Рада. Верховна рада України*. 2023. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#top (дата звернення: 09.10.2024).

УДК 338.48

АКТУАЛІЗАЦІЯ «БЛАКИТНОГО» ТУРИЗМУ ЯК СВІТОВОГО БРЕНДУ ТА СКЛАДОВОЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ

Олексій СЕМЕНОВ, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня
вищої освіти, AleksSemen45@gmail.com

ДУ «Інститут ринку і економіко-екологічних досліджень НАН України»
м.Одеса, Україна

Всупереч війні Україна не припиняє свої євроінтеграційні процеси, які є визначальними в становленні повоєнного майбутнього країни та її економічного розвитку. Як морська держава, в межах цих процесів Україна має приєднатися до політики блакитного зростання ЄС, що є перехідним етапом до формування стійкої блакитної економіки. Важливим сектором останньої є туризм, а саме так званий «блакитний» туризм, який включає морські, прибережні та пов'язані з ними інші види туристичної діяльності, а також релевантну рекреаційну та оздоровчу діяльність. Окрім того, блакитний туризм є каталізатором розвитку інших секторів блакитної економіки, передусім морського пасажирського транспорту. «Прибережний і морський туризм